





*" Een vader sterft altijd te vroeg
al wordt hij nog zo oud.
Je wilt hem niet graag missen
omdat je van hem houdt.
Maar dan komt er een dag
dat je hem moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een traan."*

In dankbare herinnering aan

Hans Hannink

16 - 05 - 1915

01 - 01 - 2006

En in een keer kwam het bericht dat je er niet meer was. Tuurlijk je was 90 jaar. En sinds je een paar hersenbloedingen hebt gehad ben je ook nooit meer de oude geworden. Maar ook al had je een mooie leeftijd, al werd alles minder, de dood komt altijd te vroeg.

Je leven was niet altijd gemakkelijk. Het ging niet altijd over rozen en was vaak hard, heel hard.

Al jong verloor jij je moeder en je tweelingbroer. En hoe moeilijk moet het wel niet geweest zijn toen je jouw enige kleinzoon verloor en 5 jaar later je eigen zoon. Toen overleed ook nog (o)ma, jouw grote liefde, steun en toeverlaat.

Maar ook heb je heel veel leuke dingen mee-gemaakt. Met ma op vakantie, met z'n allen dagtochtjes maken of uit eten. Jij vond het altijd prachtig als we allemaal bij je kwamen, in alles had je interesse. Niets was voor jou belangrijker dan de kinderen en kleinkinderen. Dankbaar zijn we jou dan ook voor onze fijne jeugd en alle mooie jaren die we samen hebben gehad.

Voor ons was je de allerliefste, zorgzaamste vader en schoonvader en een Opa uit duizenden.

Voor uw belangstelling en medeleven zeggen wij u hartelijk dank.

Mieke en Gerard
*Manon en Henk
Susan en Dennis*

Kitty en Eric